

ERRONKA GLOBALA HIRI MUNDU BATERAKO

Posted on 08/02/2011 by Naider

Hiri jasangarrietan pentsatzea **erronka globala** da benetan. European, kontinente urbanizatuenetako batean, biztanleriaren % 75 inguru hiriguneetan bizi da, eta 2020rako kopurua % 80ra igoko dela aurreikusten da. Ondorioz, hirietako eta inguruetak lur-eskaria gero eta handiagoa da eta, horrekin batera, materialen eta baliabideen kontsumoa eta hondakinak eta isurketak sortzea, hiriko bizimodua baliabide asko kontsumitzen duen eta nekez jasangarria baita. Kontrolik gabeko hiri-hedapena paisaiak birmoldatzen ari da eta pertsonen eta ingurumenaren bizikalitatean inoiz ez bezala eragiten ari da. mendearen hasieran munduko biztanleriaren %10 baino ez bazen hiri-asantamenduetan bizi, 2007an kopuru hori %50etik gorakoa zen eta 2050erako munduko biztanleriaren %75 hirietan biziko dela espero da. Aldaketa demografiko honek ere oso profil desberdinak ditu munduan zehar. Datozen urteetan espero den biztanleriaren hazkunde handiena duten hiriak ia **mundu garatutik kanpo** daude: Lagos, Kinshasa, Jakarta, Karachi, Delhi, Dhaka, Nairobi, Manila, Sao Paulo, Guangzhou, Shanghai, Bangalore eta Asiako eta Afrikako hirien zerrenda luze batek beren biztanleria hazten ari dira denborarekin jarraituko duen joera batean. Gaur egun dagoeneko milioi bat biztanle baino gehiagoko hiri gehiago daude Txinan (97) edo Indian (40) Estatu Batuetan baino (39), eta Latinoamerikan eta Karibean (57) edo Afrikan (41) European baino gehiago. (40). XXI. mendea hiri aro bihurtu da, eta datozen urteetan hiriak nola garatuko diren birpentsatzea eskatzen du. Mendebaldeko munduak hamarkada pare bat ozta-ozta eman dituenean **iraunkortasunaren diskurtsoa** txertatu nahian eta ezagutu dugun bizi-ereduari eusteko zailtasun handiz praktikan jartzen, munduko hainbat tokitan eskala eta abiadura ezezaguneko urbanizazio prozesu bat gertatzen ari da. Kasurik paradigmaticoena Txinarena da. Aurreikuspenen arabera, 2030. urterako mila milioi txinatar baino gehiago biziko dira hirietan, hau da, hurrengo urteetan urtero Pekin berri bat sortuko da, eta hiri-hazkunde horren zatirik handiena gaur egun hiri txikietan gertatuko da eta ez herrialdean dagoeneko dauden megahiri handiak. Hiria, nolahi ere, primerako asmakizun bat da, gizarte-aurrerapena ahalbidetzen duen bizitza kolektiboaren aparteko artefaktua. Hiriek **aurrerapenaren motor** gisa jarduten dute, kultura, intelektual, hezkuntza eta teknologia gaietan berrikuntza eta aurrerapena sustatuz. Aglomerazio-ekonomia gisa jarduten dute, historikoki askatasun eta babes-espazio gisa ere balio izan zuten bezala, oparotasun- eta aurrerapen-promesak eskainiz iritsi berri diren biztanleei eta dagoeneko instalatu direnei. Hala ere, agerikoak dira munduko urbanizazio honen kostuak. Prozesu honek askotan biderkatzen ditu gizarte-desberdintasunaren baldintzak eta arazoak sortzen ditu hiri-asantamenduen kalitate eskasa dela eta. Hiriko bizitzaren kontraesan handiari buruzkoa da; Nazio Batuen *Munduko Biztanleriaren Egoera 2007* txostenak zioen bezala, "*Industria-aroan ezein herrialdek ez du hazkunde ekonomiko handirik lortu urbanizaziorik gabe. Hiriek pobrezia kontzentratzen dute, baina lortzeko itxaropen nagusia ere adierazten dute. hortik ateran*".

.com/wp-content/uploads/2022/12/tumblr_le2uxinfDt1qa2l2po1_500.jpg" width="400" height="300" border="0" />

Hiriak elkarbizitza-sistema konplexuak dira eta horien funtzionamendua, termino metabolikoetan, lehengaien (energia, ura,...) eta gero hondakin eta isuri moduan kanporatzen diren materialen sarreraren arabera da. Jardueren eta pertsonen kontzentrazioa, hiriko bizitzan hain ohikoa den zerbaitek, garraio-behar handiak sortzen ditu pertsonak eta salgaiak mugitzeko, energia-kantitate izugarria eskatzen du argiztapenerako, berokuntzarako, klimatizaziorako, hozteko,... Oso sintetikoak izanik, hau da. hirien jasangarritasun-arazoak ulertzeko marko orokorra eta horietatik baliabideen agortzearen ondoriozko ondorioak ateratzen dira -petrolioaren sabaia da arrisku nagusia gaur egun-, ura bezalako baliabideen kontsumo gero eta handiagoa, energia-premia handiagoaren eskaria, desoreka. baliabideetarako sarbidea maila globalean eta baita maila lokalean, etab.

Jasangarritasuna, beraz, funtsean hiriko erronka bihurtu da, eta etorkizuneko hiriak pentsatu eta diseinatzeko modua -eta, ez dezagun ahaztu, batez ere gorabidean dauden herrialdeetan- erabakigarria izango da iraunkortasuna bermatzeko. giza garapena etorkizunean. Ingurumenaren gaineko presio nagusiak hiri-bizimodutik datoz, indar eragileek bultzatuta (gizarte-ohiturak, demografia, lurralde-eredua,...) zeinen gainean jarduteko gaitasuna ez baita erraza tokiko gobernuetatik. **Hiriek nola funtzionatzen duten birplanteatu** beharra are premiazkoagoa

bihurtu da mundu osoan bizi-kalitatea bermatzeko. Hiriak jasangarritasunaren arabera birpentsatzea da finkatu beharreko erreferentzia-eredurik finkatuena eta bere aplikazio praktikoak ekintza zehatz eta koherentea eskatzen du, eta estrategia dibertsifikatuak erabiliz. New York, Tokio edo beste hiri global batzuk, **ekonomia globalaren nodo** gisa jarduten dutenak eta biztanleria nahiko egonkorra eta lurzoruaren okupazio joera dutenak agortu eta aldirietako formak hartuz okupatzen dituztenak. hiriguneen periferiak. Gauza bera gertatzen da, termino oso zabaletan, gure inguruko hirietan, **Europako hiriburu** handietan, zeinak berdin parte hartzen baitute mundu mailako ekonomian eta lurzoruaren okupazio dinamika, garraio eta baliabideen kontsumo beharrak eta oso. material inertzialak. **Tamaina ertaineko hirien** erronka bestelakoa da, gaur egun truke ekonomikoaren dinamikan eta hiri-lehiaketan parte hartzeko borrokan euren eskala propioan parte hartzeko borrokan ari baitira mundu mailan, berriak eman behar dituztenak. biztanleriaren hazkundera, lurzoruaren kontsumorako behar berriak, etab. Eta, azkenik, hiri-geopolitika berritik sortzen diren **hiri "berriak" guztiak ditugu, politikoki ezegonkorrak diren inguruneetan kokatuak, maila sozialean oso desorekatuak eta etorrerari aurre egiteko gaitasun ekonomiko txikia dutenak. biztanleria berria, etxebizitza-kalitate baldintza zailetan hiri hedapen berrietan finkatzen dena.**

Oso modu zabalean deskribatutako egoera hauek guztiak erronka beraren parte dira, hirietako biztanleen bizi-kalitatean funtsezko eragina izango duena eta planetaren biziraupen baldintzak zehaztuko dituena. Hedapen ekonomikoak eta garraio bideen hedapenak gure hirien morfologia eta funtzionamendua nabarmen aldatzea ahalbidetu dute azken hamarkadetan, eta, horrela, lurzoruaren okupazio eredu baterantz jo dugu, Espainiako metropoli-eremuen lurralde-hazkundera bultzatu duena. eremuak, haien hiri handiak eta baita tarteko hirien sistema ere. Eskala hauetan guztietan aldaketa bat gertatu da gure hirien forma tradizionalarekiko, dentsitate baxuko urbanizazioak hedatuz, bigarren etxebizitzak kostaldean zabalduz, hiriguneak lehen zentroetan ondo integratuta zeuden funtzioetatik kanporatuz. eta gaur egun hiri periferietan eta, azkenik, jarduera ekonomikoetarako eta etxebizitzarako garapen monofuntzionalen eta ezberdinduen sustapena. Artikuluaren hasieran adierazi genuen bezala, egungo krisi ekonomikoaren muinean dagoen fenomeno da eta garapen ekonomiko iraunkorreko eredu baten inguruan hausnartzera behartzen gaitu.

Jarraitu behar da Trantsizio bidean dauden hirientzako hiri eredu baten bila

[Lurraren Behatokitik ateratako argazkia](#)

There are no comments yet.